

градове отъ първий видъ додѣ сѫ живи старитѣ, всичъ братя, женени и неженени, живѣхтъ си наедно; снахитѣ почитатъ свекървите и свекровете си искренно или поне лицемѣрно и точно имъ се покоряватъ, а често и етьрвите, които въ случаѣ че нѣматъ свекърва, отдаватъ свекървина почестъ на по-старата отъ помежду си, а послѣдователно, всѣкоя етьрва — на по-старата си. Да ти е мило и драго да гледашъ, когато една стара свекърва повела по себе си, като гжска гжчетата си, нѣколко снахи и трѣгнѣла да отива на църква, на гостѣ или на нѣкоя свадба. Така е правила моята отъ татка баба съ шестътѣ си снахи, която като вървѣше напрѣдъ, кокорѣше се (гордѣеше се), като паунъ съ лъскавитѣ си пера.

Разликата на поведението на снахитѣ къмъ свекървите си или къмъ етьрвите си въ поменжтите два вида градове, произлази отъ разликата на домашната имъ отхрана и отъ еднаквостта на възрастъта въ женението на едните и на другите.

Въ първите градове момитѣ се отхранватъ патриархално (освѣнчъ въ послѣдните врѣмена), както патриархално живѣхтъ и всичките имъ у дома, учѫтъ се да почитатъ по-старите си, като никакъ не имъ е позволено распустнатото обхождение къмъ по-старъ человѣкъ, нито абсолютна свобода. Даже и споредъ турскиятъ обычай, криехъ се на старо врѣме, а въ послѣдне, по-малко.

За домашната отхрана на дѣвойките въ тия градове, виждъ и пѣсната въ сборника ми:

„Долеталъ соколь во дворъе, дѣй гиди млада

„Излѣзи на дворъ да видишъ, дѣй гиди млада

„Що дошълъ, що зборъ донесълъ, дѣй гиди млада“ и пр...

Въ вторите градове, момитѣ йоще отъ малки нѣматъ никакво страхопочитание нито къмъ самите си родители, а камо ли къмъ други, които и да били тѣ, по-стари отъ себе!

Забѣл. Отъ нѣкое врѣме насамъ, именно отъ 20—30 години и у първите градове, взе, речи, да се дига отъ младите това перво-битно страхопочитание, както между женский, така и между маж-ский полъ.

За втората причина ще се каже въ отговора за женидбата.

Домакинството у настъ се казва: родъ, кука (кѫща), колѣно; а челядъ значи: само чедата на едно семейство, вземени